

Број 04-34/21

Датум 26. 04. 2021

**ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ
УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА**

1. ОПШТИ ПОДАЦИ

Име кандидата	мр Нинослава Р. Вићентић
Уметничка област	СЦЕНОГРАФИЈА
Име ментора	мр Јасна Драговић, ред. проф ФПУ у пензији
Назив уметничког пројекта	Чехов – мотиви интердисциплинарна амбијентална поставка
Комисија за писање извештаја	мр Јасна Драговић, ред. проф. ФПУ у пензији мр Љиљана Петровић, ред. проф. ФПУ Александар Костић, ред. проф. ФДУ мр Божидар Ђуровић, ред проф. ФСУ др ум. Добривоје Милијановић, ван.проф. ФДУ
Датум седнице Наставно уметничко научног већа на којој је именована Комисија	12.03.2021.
Број одлуке о именовању Комисије	03-13/14-V /1

2.Биографија кандидата

Име презиме	мр Нинослава (Ратомир) Вићентић
Место и датум рођења	Београд, 28.11.1968.
Адреса	Булевар деспота Стефана 124/28
Телефон	011 2754 852, м 064 2717 010
E-mail адреса	nina.vicentic@gmail.com, ninoslava.vicentic@fpu.bg.ac.rs

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Нинослава Вићентић (1968), доцент је на Одсеку сценографија, Факултета примењених уметности Универзитета уметности у Београду.

Дипломирала је 1993. године на Факултету примењених уметности у Београду, на Одсеку сценографија. Одмах по завршеним дипломским студијама почиње да ради као асистент, а затим и предавач на Вишој текстилној школи, на предметима Цртање и Сликање, смер Дизајн текстила.

Магистрирала је 1996. године на Saint Martins College of Art and Design у Лондону где стиче звање магистра уметности из области Сценографије.

Од 1999. године до данас запослена је на Факултету примењених уметности прво као асистент, а затим и доцент на Одсеку сценографија. 2008. године објављује стручне и научне радове из области теорије и историје сценографије и примењених уметности. Ауторка је, коауторка, координаторка и дизајнерка поставки многих изложби, пројеката и образовних програма намењених студентима.

СПИСАК УМЕТНИЧКИХ РАДОВА

2020. *Чехов – мотиви, докторски уметнички пројекат*, Музеј града Београда
2019. *Олга Бенсон - снови о прошлости и традицији, Дизајн поставке изложбе*, Етнографски институт САНУ и Галерија науке и технике Српске академије наука и уметности, Београд 2019.
2018. *Форма. Примена. Уметност. групна изложба* радова професора поводом 70годишњице Факултета примењених уметности, Музеј града Београда, Београд
Playground, изложба радова студената поводом 70годишњице Факултета примењених уметности, аутор и дизајн поставке, Музеј примењених уметности, Београд
Иза портала – изложба радова Дориана Соколића и Руџице Ненадовић-Соколић, Координатор, коаутор дизајна поставке, Музеј примењених уметности, Београд
2017. *У потрази за Нушићем*, изложба радова студената Факултета примењених уметности, аутор и дизајн поставке, Центар за културу Смедерево
2016. *Магични врт*, изложба студенатских радова, аутор и дизајн поставке, Ноћ музеја, Факултет примењених уметности, Београд
Нушић као инспирација, изложбе радова студената и професора Факултета примењених уметности, аутор и дизајн поставке, Центар за културу Смедерево
2015. *Музиком кроз живот*, аутор и дизајн поставке, реализација студенти II године Сценографије Факултет примењених уметности, Музеј СТАРО СЕЛО Сирогојно
Случај службенице ПТТ, координатор поставке, Аутори изложбе Димитрије Динић и студенти студенти II године Сценографије, НОЋ МУЗЕЈА-БЕОГРАДСКА ТВРЂАВА
2014. *Филмски светови*, коаутор, поставке изложбе и модератор пројекта, Факултет

- примењених уметности - Гете институт-Југословенска кинотека
2012. **ТВ и Филмска сценографија на ФПУ, аутор и дизајн поставке ретроспективне изложбе студентских радова Одсека сценографије**, Хол РТС, Београд
2006. **Сценографија промоција и свечаности**, *InWhite* продуцентска кућа, Београд
Дизајн ентеријера и визуелни идентитет, СЗР *Маслачак*, Београд
- 2000-2004. **Дизајн омота за плоче, компакт дискове и осталог промо материјала**, *Cosmic Sounds London*, Лондон, Велика Британија,
2002. **Сценографије за ТВ рекламе**, Продуцентска кућа *Семио*, Београд
2002. **Сценографија и графички дизајн тематских свечаности**, *Хотел Hyatt Regency*, Београд
Дизајн ентеријера, *Conorzio Export di Monza e Brianza, Italia*, представништво у Београду
2001. **Две удовице**, Б. Сметана, **сценографија**, Камерна опера Мадленианум, Земун
Илустрације, *Studio Visual*, Лисоне, Италија
2000. **ЛНС Салон за идеје, дизајн салона и изложбеног штанда**, (Grand Prix београдског Сајма намештаја), Београд
.doc - савремена ликовна сцена Београда, *ARTOWER AGORA Галерија*, Атина, Грчка,
аутор и дизајн поставке (нереализован пројекат)
Сценографија спортских свечаности, *Basket Bam & Visual studio*, Лисоне, Монца - Италија, Шопрон - Мађарска
- 1998-1999. **ТВ Сценографије**, ТВ Банат, Вршац
1998. **Светско првенство у фудбалу**, **ТВ сценографија**, РТС, Београд
1996. **Henry IV, part 1&2**, W. Shakespeare, **Асистент сценографа**, *Old Vic Theatre*, West End, Лондон, Велика Британија
СЦЕНОФЕСТ, **Групна изложба**, Central Saint Martins College, Лондон, Велика Британија
JIGSAW, Магистарски пројекат, **Сценографија и режија**, Central Saint Martins College / Cochrane Theatre, Лондон, Велика Британија
Več Makropulos, К. Čapek / L. Janáček, **Сценографија**, студентски пројекат, *DAMU / Stavovske Divadlo*, Праг, Чешка Република
Macbeth, W. Shakespeare, **Сценографија**, студентски пројекат, Central Saint Martins College of Art, Lethaby Gallery, Лондон, Велика Британија
1995. **СЦЕНОФЕСТ**, групна изложба, HKU University of the Arts Utrecht, Утрехт, Холандија
1993. **Коса - 25 година после**, Радо & Рагни / Мек Дермот, **костим**, САВА ЦЕНТАР, Београд

СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА

2020. **Сценографија као превод текста – примери из историје српске позоришне сценографије**, стручни рад, Зборник радова са међународне научно-уметничке конференције СмартАрт – уметност и наука у примени, Факултет примењених уметности, Београд
- Улога руских уметника у развоју српске сценографије**, оригинални научни рад, Зборник радова са међународне научно-уметничке конференције *Од мобилности до интеракције*, Шлески универзитет, Сосновјец, Пољска
2017. **Рађање српске сценографије – од заната до (савремене) уметности**, оригинални научни рад, *Српски језик, књижевност, уметност*, Зборник радова, XI Међународни научни скуп, *Балкан - место сусрета култура и уметности*, Филолошко уметнички факултет у Крагујевцу
2016. **Улога Јована Бијелића у настанку српске сценографије**, оригинални научни рад, Зборник Матице српске за сценске уметности и музику, Нови Сад
- 2008-2009. **Чланци из области примењених уметности и дизајна**, Сарадник, *ELLE Dekor Србија*
1998. **Позоришни речник**, превод поглавља о сценографији, *YUSTAT / OISTAT* Међународно удружење сценографа, костимографа и архитеката позоришта
- Чланци о савременој британској уметничкој сцени**, *Модни магазин КЛИК*, Београд

3. Детаљна анализа уметничког пројекта кандидата

У првом делу рада, који је претходио уметничком пројекту *Чехов – мотиви*, сценографија се уз помоћ семиолошких метода, анализира као визуелни превод дела, нови језик и текст сачињен од слика, асоцијација и утисака. Успоставља се теорија са намером да се сагледају могућности, функције и карактеристике сценографије приликом инсценације одређеног дела. Други део рада описује поставке Чеховљевих драма које су покренуле нова читања класичног текста, при чему се истиче улога и одговорност сценографије у процесу осавремењивања позоришног израза. Ова анализа омогућила је да се истовремено издвоје одлике савремене сценографије, али и оне вредности Чеховљевих драма које су их покренуле и подржале. Одлике Чеховљевог стваралаштва које су означене као покретачи нових читања практично ће преиспитати уметнички пројекат *Чехов – мотиви* реализован као интердисциплинарна поставка у Музеју града Београда. Настао је са циљем да прошири поље позоришног и сценског мишљења, реинтерпретира и прилагоди јавном простору наменски обликоване мотиве изведене из Чеховљевих драма и описан у трећем делу рада.

Идеја од које је ауторка кренула била је да, за ту прилику, зграда Музеја добије улогу удаљених, породичних имања на којима се одвијају Чеховљеве драме и тако омогући активну физичку, естетску и логистичку подршку целом догађају, као и да обезбеди и помогне приликом реализације, повезивања и тумачења изабраних мотива.

Стара зграда некадашње Војне академије у којој је смештен Музеј града Београда, подигнута је 1899. управо у време када је и Чехов писао своје драме. Својом прегледном и строгом неокласицистичком формом естетски се уклапа у форме руских, јавних и приватних, здања тог времена. Њена маса, запремина, обрада зидова, таванице и пода одговара давно напуштеним породичним домовима у којима су се одвијале Чеховљеве драме. Објекат се простире на три градске улице, и својом величином омогућава просторно-временску дистанцу у односу на свакодневицу и визуелно и физички подржава асоцијацију на удаљена, изгубљена и заборављена имања, некадашње оазе живота у бескрајној празнини и пустоши. Овим је испуњен један од задатака сценографије – да обезбеди простор који одговара догађају, али у овој амбијенталној поставци сценографија је искорачила за корак даље истовремено моделујући догађај, наратив и простор који му је намењен.

Уметничке интервенције уважиле су диспозицију, структуру и изглед просторија у грађењу смисла сценских слика које се реализују употребом стандардне сценографске опреме (потконструкција, практиканти, делови декора, зидова, оградe, врата, прозори, намештај, крупна и ситна реквизита, теписи, завесе и костими), а њихова улога се открива и демистификује. На самом крају интервенисано је звуком, светлом и осталим ефектима (видео-рад, пројекција) који додатно доприносе, естетски уопличавају и временски ограничавају сам догађај.

Током саме поставке, изоловане од свакодневице која окружује простор и догађај, на сцену ступа једна друга реалност, истовремено и наша, оригинална и своја, и туђа, преведена из пређашњих времена и тумачења. Сценске слике својим линијама и површинама, текстуром, колоритом и гамом, светлосном и звучном полифонијом, детаљима, гестом, покретом, бојом и просторним односима материјализују сложен сплет алузија и одјека, који, уз привидну случајност и пристајање на недовршеност граде сложену композицију овог дела.

Слика 1 Хол, *Без позоришта се не може.* (пролог)

Пројекат истиче позоришни чин као повод окупљања извођача и посматрача (одређене радње) и улогу места на коме се дешава пресецање естетски организованог, свакодневног реалног живота на ивици друштвеног догађаја. Публика, практично сазнаје, чита и тумачи слике. Са жељом да се подржи њена независност у грађењу смисла понуђене поруке, донесена је одлука да између публике и простора не постоји извођач као посредник. Тако она добија улогу активних интерпретатора, посматрача и извођача који ће слике доживети физички, свим чулима.

Простор је искоришћен тако да публику дискретно сабира, усмерава и разводи. Слободним избором кретања они ће производити и довршавати радњу и учествовати у транспоновању приказаних мотива у сценске слике. Чеховљеви јунаци, некадашњи становници овог места, одавно су се повукли, а њихов живот исцурео, оставивши трагове. На њихово место сада ступа публика која добија одговорну улогу да, на основу пронађених материјалних доказа, фрагмената и отисака некадашњег живота, направи сопствену реконструкцију старе приче и тако јој, на кратко, удахне нови живот.

Слика 2 Хол, Потребне су нове форме

Уметнички пројекат се публици отвара првом сценом из *Галеба* једном од првих Чеховљевих драма, малом аматерском позорницом на породичном имању, а завршава сечом вишњика, последње сцене у последњој драми, па тако и хронолошки прати опус великог писца. Даске које живот значе симбол су и позоришта и живота. Публици је омогућено да у простор уђе пробијањем четвртог зида - кроз сцену, као симбол позоришта. Ово је *одскочна даска*, оно место кроз које гледаоци буквално улазе у поставку одакле се надаље слободно крећу.

Слика 2-8 Алеја, Трем, Трпезарија, Соба која се још увек зове дечја, Орман сто година стар, Вишњик, Алеја-крај

Гледаоци ће се надаље, кретати кроз *убичајена места* одакле ће поставку и слике читати на класичан начин пролазећи поред (*Трем*), око (*Трпезарија*) или кроз (*Соба која се још увек зове дечја*) слике и *повољна места* (*Алеја*) где ће имати прилику да се делимично удаље и слику сагледају с дистанцом и *екстремна места* (*Орман сто година стар*), теже доступна и удаљена места, са физички ограниченим погледом и кретањем (*Вишњик, Алеја-крај*). Док се простори отварају један за другим, посетиоци могу једни друге да виде и сами одлуче како се крећу од једног места ка другом.

Иако је у опадању, делимично је присутно дневно светло које разоткрива илузије и не може потпуно завести поглед, а смена природног и вештачког осветљења одвија се постепено, током саме поставке, наочиглед гледалаца, који по дневном светлу улазе, а по ноћном осветљењу напуштају поставку. Позорница овде није издвојена и уоквирена недодирљива реалност, она се у свакој појединачној слици приказује уживо.

Поставка и реализација пројекта *Чехов - мотиви* организована је тако да понуди збир линеарно повезаних сценских слика. Познати мотиви сведени су на неопходне, али довољне, да обезбеде наратив искоришћен као везивно ткиво између драмског (дела) и сценографског простора. Мотиви у форми сценских слика, омогућили су оригинални сценарио, настао тако да уважи и искористи оно што је сам амбијентални простор био у прилици да понуди и обезбеди.

Језик се овде не појављује као говор ликова, он је садржан у називима приказаних слика. И кад нема изговорених речи, на основу (пре) познатих мотива, препричаних адекватним визуелним и аудио средствима, настаје сценографски текст – јединствен сценарио (искучиво) намењен одабраном просторно-временском исечку.

Избором адекватног материјала мотиви су постављени као део аутентичног простора. Публици је такав простор, као домаћин, обезбедио активну улогу у читању и тумачењу понуђених слика. Промена осветљења, у сарадњи са звуком који сваку слику, прати цео догађај је додатно ограничила и издвојила.

Употребом разних техника, промењен је статус гледалаца и логика њиховог опажања, омогућено им је непосредно присуство у процесу настанка слика и грађења њиховог смисла. Без интерпретатора протумачиће понуђене мотиве и повезати их у јединствено искуство.

4. Оцена остварених резултата

Докторски уметнички пројекат *Чехов – мотиви* је амбијентална, интердисциплинарна поставка серије слика која користи начин и принципе сценографског изражавања у уметничком обликовању, како простора тако и текста који му је намењен. Помоћу светла, звука, сценографских интервенција и аутентичног урбаног амбијента омогућена је, временски и просторно издвојена секвенца која обједињује изабране мотиве, и системом организованих знакова остварује њихово повезивање у (нови) текст. Простор се пројектује уместо да буде место пројекције, преузима активну улогу у организацији слика, емитује значење и учествује у процесу трансформације посматрача у интерпретатора текста. Фокус се са естетског, помера на феноменолошки, физички и емотивни доживљај који доприноси читању и тумачењу, свим чулима сагледаних, слика.

Докторски уметнички пројекат *ЧЕХОВ – мотиви* покреће продукцију независно од традиционалних простора и начина извођења и настаје с циљем да укаже на могућности и улогу коју сценографија може имати у намери да се изрази изван уобичајеног контекста, избору одређеног вербалног садржаја, њему иманентног простора, као и средстава и начина њиховог међусобног прилагођавања, артикулације и презентације. У јавном, амбијенталном простору постављено је низ слика насталих по мотивима Чеховљевих драма. Нови текст настаје као интердисциплинарни колаж мотива изведених из самих драма и њихових некадашњих сценографских тумачења, описаних у првом делу рада. Понуђена поставка је аутономна у одлуци о избору технике и начина у уметничком обликовању самих слика и употреби простора који их окружује. Настаје као условни простор, у оквиру реалног, урбаног простора, преводи на језик визуелних знакова и спацијално (раз)води радњу, омогућавајући да се опазе атмосфера, нематеријално преведе у материјално, сагледиво, понекад готово опипљиво.

Пројекат поседује и визуелно преиспитује – аутореференцијалност, готово истовремено преклапање апстрактног или конкретног, аутономију истакнутог и серијалност. Одустајање од хијерархије на чијем врху је усталичена реч и уступање њене доминантне улоге другим, невербалним, изразима су само неке особине које га сврставају у постдрамско позориште и позоришта сценографије. Пројекат нуди пример *визуелне драматургије* која замењује драматургију регулисану искључиво речима - оне која се не подређује тексту и може слободно развити властиту логику. Визуелном драматургијом, полазећи од оптичких података, понуђени су Чеховљеви мотиви као нови текст сачињен од сценских секвенци и њихове кореспонденције, тачки опажања чијим се посредством сажима значење.

Чехов је један од првих, а вероватно и највећи, писац који је своје драме сместио у просторе дома који, иако дискретно, веома експлицитно подржавају описану драмску радњу. С циљем да се у изабраном урбаном простору прикаже амбијент старог, напуштеног дома постављена су основна сценографска питања. Одговори на њих, не само да су кућу, у поставци дом Чеховљевих јунака, описали и „нацртали“, већ су дефинисали избор и пласман мотива. Унутар „бесконечног“ простора уписује се вербални и невербални текст који омогућава одвијање оригиналне радње. Сценске слике су омеђене целине, док су заједно део ширег плана.

Понуђене слике-мотиви су дедраматизоване, постављене тако да делују замрзнуто, као да су давно заустављене у времену и затечене брзим повлачењем и евакуацијом његових некадашњих станара. Када их гледаоци открију и почињу да тумаче инсистирају на томе да је сваки детаљ подједнако важан, па им се, како би се сагледале искључиво као делови целине, одузимају планови и не постоји одвајање на главно и споредно.

Све време је присутна игра имагинарног (вансценског, удаљеног, несагледивог и ванвременског) и реалног (сагледивог и блиског) простора. Њиховом могућом инверзијом постиже се промена перспективе гледања на приказану ситуацију. Истакнут је значај родне куће, као простора у коме наше успомене имају стан, као што је сценографија стан одређеног дела.

5. Критички осврт Комисије

На уметничком пројекту *ЧЕХОВ – мотиви* јасно се сагледава оно што је у теоријском делу пројекта истакнуто. Сценографија је комплексни знак који обухвата сва три његова чиниоца – *знак* (сценографија и простор који она у садејству извођача и посматрача заузима), *објекат* на који се знак односи (драмски простор, простор описан у тексту) и кориснике знака, интерпретаторе (гледаоце и извођаче). Даље, она је *другостепени знак*, јер нуди пренесени смисао, сложенија је и у односу на првостепене знак, а који представљају књижевни односно спацијални денотат, драмски простор (који тумачи) и амбијентални, сценски простор (који је њен материјални ослонац) - указује на оно што конкретно постоји, али и на оно што симболише као знак, истовремено и денотира и конотира, упућује на контекст и представља:

- *Ограничено, омеђено место*, издвојени је део амбијента или сцене, који може грубо или дискретно продрети у гледалиште. У овом случају публика је та која је позвана да осваја понуђене сценске слике.
- *Вишеструко место* омогућен је интердисциплинарни и интерактивни однос између публике и сценских слика док сценске слике подстичу и обликују међусобну интеракцију публике.
- *Прецизно кодирано место* – сви додатни ефекти, светло, звук, мирис, дискретно усмеравање публике од стране портира или других посетиоца постављени су тако да додатно ограниче начин и време кретања кроз простор. Међусобно успостављени односи у овом вишеструком, ограниченом и прецизно кодираном простору зависе од визуелног, акустичног и кинетичког кода.

Уметнички пројекат је истиче сценографију као сложени конструисани простор који има:

1. Оријентациону функцију – омогућава да се суоче и уклопе драмски (имагинарни простор вербалних знакова у коме ликови живе) и сценски, амбијентални простор (као подлога и вербалним и невербалним, визуелним знацима). Ова функција обезбеђује:

а) Оријентисање ликова и контролисано развијање радње, она уређује односе и испуњава или стимулише један од задатака погледа – „сређивање“ погледом захваћеног простора како би се лакше дошло до логике и смисла посматраног призора.

б) Усмеравање пажње посматрача, будући да сценографија мора да обезбеди недвосмислену поруку или да намерно провоцира колебање и изазива гледаоце својом истакнутом равнодушносту, све са циљем да усмери и задржи њихову пажњу и обезбеди просторно-временски континуум.

2. Стратешку функцију - сценографији омогућава заузимање става, доношење одлуке како ће се радња играти и како желимо да буде протумачена. Сценографски простор нуди правила игре, начине читања текста и тумачења одређене сценске поставке помоћу сценских знакова који су пренесени посматрачима по строго утврђеним правилима. Стратешка функција је и *конативна* јер, с циљем изазивања обостране реакције, одређује односе између поруке и њеног примаоца, олакшава тумачима и ауторима да донесу одлуку и дају одговоре (макар и привремене и субјективне).

3. Идеолошку функцију – циљ ове функције је успостављање интеракције која ће омогућити просторно сједињење сценографије и посматрача, што за последицу има стварање просторно и временски изолованог чина, просторе високог напона са компримованим временом који сваку радњу и предмет претварају у знак.

Ово је функција која се односи како на само обликовање сценографије тако и на одлику њене рецепције и перцепције од стране гледалаца. Сценографија делује целовито чак и онда када је само назначена реквизитом, појединачним елементима или фрагментима. Такви елементи постају носиоци система значења око којих се посредством пажње гледалаца, и психологије читања слика образује простор са интегрисаном предметном целовитошћу. Сценограф и редитељ овом чињеницом могу манипулисати, иако је никада до краја не могу предвидети. Идеолошка функција је и *референцијална* зато што јој је један од основних задатака да гледаоца знаком убеди у истинитост и реалност. Сценографија постаје доказ да се нешто догодило тако, тада, и на том месту.

С обзиром на то да је сценографија форма (визуелне) комуникације она у себи носи могућност да усмери, задржи, активира или пасивизује машту примаоца порука, јер својом очитошћу или чулном упечатљивошћу, скраћује процес мишљења. Она може да спаја и раздваја сценске елементе, да врши или негира своје функције – обједињава поставку на пасиван начин, као неутрални „флуид“, да присили гледаоца да се ангажује у повезивању призора у више или мање кохерентну целину. Без сценографије текст се тешко спаја са сценском сликом, и обрнуто, и ако је претходно нема, она настаје тамо где текст ствара сценску слику.

Сценографија је уметничким пројектом Нинославе Вићентић приказана као наменско средство, уметнички и технички поступак међусобног обликовања простора и њему намењеног текста, који превазилази традиционални, позоришни или филмски контекст и себи ослобађа нове просторе за израз, развој и шире деловање у области не само примењених, већ и визуелних уметности.

Традиционална сценографија се доживљава са дистанцом, без додира, и физичког присуства, док поставка *Чехов – мотиви* омогућава гледаоцима да преузму активну улогу извођача, да је свим чулима, емотивно и ментално (постепено) прихвате и освоје. Комуникативни процес одвија се двосмерно, од гледалаца ка простору и од простора ка гледаоцима који га дефинишу, савладавају и моделују према сопственом нахођењу. Укидањем граница између представљачког, извођачког и посматрачког простора, укидају се и илузије, гледаоцима се нуди могућност да присуством у метафори на њу утичу, да је доживе као сопствену стварност и да се физички поистовете са понуђеним призором.

Докторски уметнички пројекат указује на:

1. улогу сценографије у ширем, политичком, друштвеном и естетском контексту
2. интердисциплинарност сценографије – сценографију као спрегу различитих уметничких израза и дисциплина
3. изазове којима сценографија употребом нових технологија утиче на обликовање и преобликовање перцепције посматрача
4. интеракцију између режије и сценографије и њене последице на представљачки простор, поставку и рецепцију порука код посматрача
5. могућност да се сценографија изрази самостално, изван традиционалног контекста, као и нове задатке које том приликом решава

Први и други део рада откривају начине на које се сценографијом усмерава, допуњује, чини видљивим и разуме смисао текстуалног казивања. Уз уметничку зрелост, вештину, убедљивост, постепено се изборила за независност, па се њени принципи и законитости све више користе аутономно, са различитим уметничким или комерцијалним циљем. Трећи, уметнички део доказује како савладани сценографски језик омогућава распрострањавање ове уметничке дисциплине изван простора у коме је настала, а сва нова искуства сценографског обликовања амбијенталних простора са различитим наменама и циљевима могу посредно обогатити и конвенционални сценски простор.

Уметнички пројекат *ЧЕХОВ – мотиви* омогућио је да се практично сагледа, осети и разуме улога сценографије приликом превода и спацијалне адаптације текста. С обзиром на то да се овог пута сценске слике граде у урбаном амбијенту и сама сценографија је амбијентална. У основи, она се прилагођава затеченом стању иако га, мање или више дискретно, према сопственим потребама, уметнички моделује. У уметничком пројекту Нинославе Вићентић публика се уводи у процес трансформације вербалног текста у простор, и простора у сведока догађаја који оставља траг у времену.

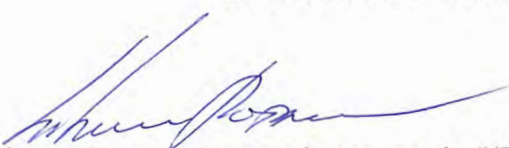
Публика је, добивши улогу извођача, могла физички да се увери у то шта од свог традиционалног начина изражавања сценографија поседује и задржава и која нова права и одговорности осваја изражавајући се изван позоришних, строго контролисаних простора. Поврх свега добила је привилегију да сведочи јединственом тренутку. Не очекујући, она бива транспонована у једине, посебно привилеговане сведоке, и будуће тумаче затечених слика. Уметнички пројекат је пример како настаје *позориште сценографије* коме је својствена управо употреба амбијента, док се публика води кроз низ или скуп мањих или већих сцена, слика и ситуација постављених по терену.

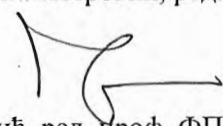
6. Закључак са образложењем доприноса пројекта уметности

Докторски уметнички пројекат *ЧЕХОВ – МОТИВИ интердисциплинарна амбијентална поставка*, кандидаткиње Нинославе Вићентић урађен је према претходно одобреној пријави и оригинално је и самостално реализовано уметничко дело. Овај рад даје значајан допринос у разумевању улоге савремене сценографије која последњих деценија, мултиплицирајући свој смисао и дејство, осваја право да се развија и дефинише, мења облик и улогу, покреће игру и активно учествује у настанку новог текста. Уметнички и теоријски рад истиче сценографију као све самосталнију уметност, активну компоненту сложеног, друштвено и уметнички одговорног, савременог позоришног израза.

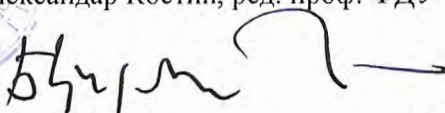
Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта предлаже Наставно-уметничко-научном Већу Факултета примењених уметности и Сенату Универзитета уметности да прихвате овај извештај и покрену процедуру за јавну одбрану докторског уметничког пројекта мр Нинославе Вићентић.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Председник комисије, мр Љиљана Петровић, ред. проф. ФПУ

Ментор, мр Јасна Драговић, ред. проф. ФПУ у пензији

Александар Костић, ред. проф. ФДУ

мр Божидар Ђуровић, ред. проф. ФСУ

др ум. Добривоје Милијановић, ван. проф. ФДУ